

ОБІГЛЯ

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

Засновано в березні 1940 року.

№ 11 (5141)

9 – 16 березня 2005 р.

Ціна договірна

* ОСВІТЯНСЬКИЙ ПАНТЕОН *

Петро Сидорович ГОРНОСТАЙ

**ПЕТРО СИДОРОВИЧ
ГОРНОСТАЙ** —
народився
5 червня 1923 р. в селі
Іванківці Бердичівського
району Житомирської
області в багатодітній
родині. Рано залишився
без батька, який помер
під час голодомору.

Початок життєвого шляху П. С. Горностая співпав з початком Великої Вітчизняної війни. 1941 року він закінчив Іванковецьку середню школу і подав документи для вступу в Ленінградську військово-медичну академію. Але замість академії опинився на окупованій фашистами території, де одразу включився в роботу підпільної групи. Воював як боєць кавалерійської бригади партизанського з'єднання Я. І. Мельника на території Житомирської, Вінницької і Хмельницької областей. У 1944 р. після з'єднання з Червоною Армією брав участь у боях на 3-му Білоруському та 1-му Українському фронтах, брав участь в розгромі фашистських військ на території Німеччини, у визволенні Чехосло-

гогічного інституту з навчальної роботи. З 1973 року П. С. Горностай призначений ректором Житомирського педагогічного інституту імені І. Франка, який очолював протягом 16 років. Він був вимогливим керівником і вмільним організатором, який багато уваги приділяв зміцненню навчально-матеріальної бази інституту, поліпшенню якісно-

Демобілізувавшись в 1947 р. з армії, П. С. Горностай поступає на фізичний факультет Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка і одночасно слухає лекції з психології професора Г. С. Костюка в Київському педінституті імені О. М. Горького (нині Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова).

Захопившись психологією, залишає університет і переходить навчатися в педінститут на спеціальність «Педагогіка і психологія», включається в наукову роботу студентів, стає переможцем республіканського, а згодом і Всесоюзного конкурсу студентських наукових праць з психології, за що одержує похвальну грамоту Міністерства ВССО СРСР, стає сталінським стипендіатом.

Закінчивши з відзнакою інститут, П. С. Горностай був рекомендований до аспірантури Науково-дослідного інституту психології Міністерства освіти УРСР, де під керівництвом Г. С. Костюка в 1961 р. успішно захистив кандидатську дисертацію. П. С. Горностай обіймав посади завідувача кафедри педагогіки і психології, проректора з навчальної і наукової роботи, ректора Бердичівського педагогічного інституту, проректора Черкаського педа-

гогічних кадрів, підвищенню їх кваліфікації, розвитку науково-дослідної роботи викладачів і студентів. Тут він створив кафедру психології, яку очолював багато років.

Перу П. С. Горностая належить біля сімдесяти наукових праць. Бойові і трудові звершення П. С. Горностая відзначені орденами Вітчизняної війни II ст., Трудового Червоного Прапора, «За мужність», медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «Партизану Вітчизняної війни II ст.», «За взяття Кенігсберга»; «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.», «За трудову доблесть» та багатьма іншими. За успіхи в педагогічній діяльності відзначений медаллю «А. С. Макаренко».

11 березня 2005 року Петра Сидоровича не стало.

Разом з нами перед пам'яттю вченого, людини щедрої душі схиляють голови сотні й тисячі його учнів і послідовників.

**Житомирський
педагогічний університет
імені Івана Франка;
Відділення психології,
вікової фізіології і
дефектології Академії
педагогічних наук України;
Товариство психологів
України.**